

Mielipide

Kirjoita Juvan Lehteen: toimitus@juvanlehti.fi.

Aila kohottaa itsensä muita paremmaksi

Viime eduskuntavaalien alla minua pyydettiin lähemmään julkisesti tukemaan Aila Asikaisen ehdokkuutta. Torjuin asian kohteliaasti sanoen äänestäväni entiseen tapaani demariehdokasta, ja niin myös tein.

Aila kertoi kuitenkin moneen otteeseen olevansa vähissä varoissa, ja se hellytti minut tukemaan hänen kampanjaansa tuhannella eurolla: maksoin lehti-ilmoittelua ja osan annoin käteisenä.

Silloinen Aila oli mielestäni avarakatseinen ja elämään ymmärtäväisesti suhtautuva.

Mutta kun näin viime vii-

kon Juvan lehden, huomasi olleeni täysin väärässä. Aila kohottaa itsensä muita paremmaksi ihmiseksi, jolla on varaa tuomita muita. Hänen kirkossaan ei ole tilaa kaltaiselleni syntiselle ihmiselle.

Ajattelin heti, että joudun eroamaan kirkosta. Olen syntisistä ihmisistä varmasti kaikkein syntisin, enkä tiedä ainuttakaan käskyä, mitä en olisi tavalla tai toisella rikkonut.

Juvan seurakunta on pyhempää ihmisiä varten, ei minua synnissä hoiper-televaa varten.

Mutta vuorisaarna ei tunnu

Ailaa hetkauttavan. Matt. 7:1. ”Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi.”

Ihan ensimmäiseksi joudun perumaan lupaukseni kerätä kolehtia veteraanien kirkkopyhänä. En myöskään voi noudattaa seurakunnan kutsua meidän aikuisikään ehtineitten tilaisuuteen. Tilat ovat liian sakraaliset minulle.

Hautajaisten vuoksi teen poikkeuksen lauantaina. Olen laskemassa kukkalaitteen ystävän arkulle. Istuimme sentään vierekkäin kirkossa Osmon viimeiseksi jääneenä kirkkopyhänä.

Kirkossa oli yli 1100 kuulijaa, ja kun yksi ahtaasti

ajatteleva seurakunnan työntekijä lähtee yhden sanan vuoksi ulos, se onkin pitäjälähdän pääuutinen.

Epidemia näyttää levinneen maakuntalehteen asti. Meillä muilla kuulijoilla ja meidän kokemuksellamme ei tuntunut olevan mitään väliä. Meitä oli kuitenkin yli

” Olen syntisistä ihmisistä varmasti kaikkein syntisin.

1100, eikä meistä monikaan edes kuullut ”helvettiä”.

Kunnan ulkopuolisia vieraita oli yli 500 aina Oulua ja Turku myöten. He kokivat Juvan kauniin kirkon, minä akustiikkaa maailman-tähdetkin ovat isosti aina kehuneet.

Ennen kotimatkaa moni bussi kurvasi paikallisten ravitsemusliikkeiden kautta. Ja tälle kaikelle Aila Asikainen haluaa pistää stopin. Ailan toivomia hengellisiä lauluja ei tulla kirkon täydeltä kuulemaan; sellaista tähteä ei yksinkertaisesti ole olemassa.

Ei ole kovin vahva perus-

te Ailan väite naamakirjan neljästäkymmenestä kehujasta. Kun siitä vähennetään kaverit ja ne ketkä eivät olleet edes paikalla, jää ihmisten joukko kahteenkymmeneen, ehkä allekin. Falski profiilinkohotustempu meni täydestä.

Summa summarum. Mummoni tapasi sanoa kiihkoilijoille: ”Tavallinen usko riittää.” Mummon ohjeella olen yrittänyt rimpuilla tänne asti, ja niin aion tehdä vastakin.

Ari Rautio
Syntinen mies
Juva

Esiintyjän välispiikit menivät tunteisiin

Ei ihme, ettet Ari Rautio tunnista minua viime viikon Juvan Lehden uutisesta ja sitä seuranneesta keskustelusta. En tunnista enää itsekään itseäni siitä. Olen lakannut seuraamasta koko keskustelua, koska se on saanut melko absurdeja piirteitä.

Olin ajatellut, etten enää hämmennä tätä soppaa millään tavalla, mutta koska sain pyynnön kirjoittaa vastineen minuun hyvin henkilökohtaisesti käyvään mielipidekirjoitukseesi, niin kertaan, mitä tapahtui.

Olin vapaapäivänäni kirkossa Jarkko Aholan konsertissa, koska ajattelin kannattaa hyväntekeväisyyttä, koska Juvalla melko harvoin käyn näin tunnettuja esiintyjä ja koska pidän konserteista.

Lähdin kuitenkin kesken pois, kun esiintyjän välispiikit menivät minulla tunteisiin. Olen paljon pohtinut, miksi reagoin niin vahvasti, että poistuin ja kerroin siitä omalla yksityisellä Face-

book-seinälläni.

Reaktio oli spontaani ja hyvin henkilökohtainen ja liittyi muun muassa turhautumisen tunteeseeni yleisesti huonoa käytöstä kohtaan. Artistin puheet ja käytös eivät menneet yksin minun käsitykseeni, siitä kuinka kirkossa käytäydytään. Avautumisestani ei-julkisella Facebook-seinälläni syntyi keskustelu.

Muutaman päivän päästä toimittaja Kari Toiviainen soitti ja kysyi asiasta. Sanoin, etten halua antaa haastattelua lehteen, kos-

” Kirkossa tulee käytäytyä ja esiintyä kirkkotilaan sopivasti.

ka tunteenpurkaukseni oli yksityinen, ei poliittinen eikä edusta millään lailla työnantajani Juvan seurakuntaa.

Toiviainen sanoi tekevänsä jutun joka tapauksessa, annoin haastattelun tai en. Kysyin, miten hän voi tehdä jutun ei-julkisesta päivityksestä ja keskustelusta, kun ei ole Facebook-kaverini, eikä näe sisältöä.

Toiviainen vastasi saavansa helposti julkaisusta kuvakaappauksen. Hän painotti, että en ole yksityinen henkilö vaan seurakunnan työntekijä ja tunnettu juvalainen poliitikko, jonka päivitys kiinnostaa ihmisiä.

Siinä kohtaa ajattelin, että pääsen jotenkin helpommalla, kun annan haastattelun ja lähetän kuvakaappauksen itse. Kaappaus oli pelkästä päivityksestä, ei kommenteista.

Mielenkiintoista on, mitä Facebook-keskustelusta ja haastattelustani on jätetty mainitsematta lehden artikkelissa. Monet artik-

kelin lukeneet ihmiset ovat tarttuneet jutun alussa olevaan suoraan lainaukseen eräästä kommentista kirkkojen avaamisesta maallista musiikkia esittävien artistien esiintymispaikoiksi.

Jos oikein tarkkaan lukee, sitaattia ei väitetä minun esittämäkseni, eikä se sitä ole. Aloitin keskustelun, mutta en tästä kyseisestä aiheesta. Omissa kommenteissani on luettavissa, että en olisi lopettamassa konserttien järjestämistä Juvan kirkossa. Eikä minulla minkäänlaisia valtuuksia sellaiseen olisikaan.

Toiviainen kysyi puhelimesa, rajaisinko tiettyjen artistien esiintymisiä kirkossa. Vastasin, että koska kaikki ihmiset ovat yhtä syntisiä, en minä voi määrittää kuka kirkkoon saa tulla ja kuka ei.

Minun pointtini oli se, että kirkossa tulee käytäytyä ja esiintyä kirkkotilaan sopivasti.

Mielenkiintoista asiassa on myös se, että minun pahastumiseni oli iso uutinen, mutta

päivitystäni kommentoivien muiden tunnettujen kunnallispoliitikkojen kommentit eivät Toiviaisen uutiskynnystä ylittäneet, vaikka hän vaikutti artikkelin perusteella olevan selvillä myös kommenteista. Siellä on henkilöitä, joilla on valtaa myös seurakunnan päätöksiin.

Olen miettinyt, muuttaisinko päivityksen keskusteluineen julkiseksi. En ole tehnyt sitä, koska seinäni ei ole mikään yleinen puskaradio. Tuntuisi vääraltä niitä kommentoivista Facebook-kavereita kohtaan, jotka ovat oikeasti ystäviäni ja jotka ovat alun perin kommentoineet ei-julkiseen päivitykseen.

Jos kaikki julkisuus on hyvää julkisuutta, niin sitten tämä polemiikki varmaankin kohottaa profiiliani. Luulen kuitenkin, että ei kohota.

Sain tässä arvokkaan oppitunnin sosiaalisesta mediasta, journalismista, medialukutaidosta ja vies-

tinnästä. Ja opin sen, että en voi sanoa mitään yksityishenkilönä. Nimeni perään liitetään väistämättä jokin titteli.

Henkilökohtaisesti tahdon sanoa Ari sinulle, että meillä molemmilla on vapaus lähteä ulos kirkosta, jos koemme, että tulemme loukatuiksi. Olipa kyse sitten kirkosta tilana tai sen jäsenyydestä.

Jeesukselle se tavallinen usko riittää. Hän ei kysele edes jäsenyyksiä, mihin kuppikuntiin kuulumme. Ihmisten tuomiolla tai arviolla ei ole siinä asiassa mitään valtaa. Onneksi.

Ja kun mainitsit vaalikasani kartuttamisesta. Iso kiitos. Olen ajatellut, että sinun piinkovan poliitikon kuoren alla piilee aidosti lämmin ja hyväsydäminen ihminen.

Aila Asikainen
Mielenä pahoittaja ja Facebook-päivittelijä Juva

Turhaa taivastelua

Facebook on, toisin kuin Aila Asikainen kirjoituksessaan väittää, julkinen sosiaalinen media. Kaikki, mitä sinne kirjoitetaan ja mitä julkaitaan, on muiden ihmisten luettavissa ja myös toisille eikavereille jaettavissa, halusi pa kirjoittaja sitä tai ei.

Asikaisen kohdalla kiinnostus hänen mielipiteisiinsä

ja toimintaansa on nimenomaan hänen julkisen asemansa takia muun muassa kunnanvaltuutettuna ja toisaalta seurakunnan työntekijänä. Jutussa painotettiin juuri hänen poliitikkotautansa.

Soitin Asikaiselle saadakseni hänen kommenttinsa lehtijuttuun. Ensin hän kiel-

täytyi, mutta jo puolen tunnin kuluttua suostui uudessa puhelussa kommentoimaan Facebook-päivitystään ja Aholan pahoittamaa mieltään. Sen myös kirjoitin juttuun.

Ei ole olemassa Kari Toiviaisen uutiskynnystä. On olemassa vain Juvan Lehden uutiskynnys, jonka Asi-

kaisen Facebook-päivitys ja kommentointi ylitti. Juvan Lehden juttu ylitti myös Länsi-Savon uutiskynnyksen. Se oli molemmissa lehdissä pitkään niin sanottu luetuin juttu. Se kertoo Asikaisen julkisella narkästymisellä olleen kiinnostusta laajemminkin.

Aila Asikainen oli keskus-

telun käynnistäjä – julkisesti Facebookissa konsertista tuohtunut kuntapoliitikko. Hän lähetti yöllä sähköpostini varmemmaksi vakuudeksi oman fb-päivityksensä. Siihen hän ei sisällyttänyt kaikkea aikajanallaan käytyä kirjoittelua.

Asikainen nyt jälkikäteen

taivastelee narkästymisensä synnyttämiä lehtijuttuja. Hän ei vielä kukaan pysty mainitsemaan kohtaa, joka Juvan Lehden jutussa olisi ollut väärin tai ei olisi pitänyt paikkaansa.

Kari Toiviainen
Vapaa toimittaja
Juva

Uutinen, joka piti tehdä

Kolumni

Janne Tiainen

Juvan Lehden viimeviikkoinen uutinen Juvan ja Rantasalmen Rotarien järjestämästä Jarkko Aholan kirkkokonsertista ja sen jälkipuinneista oli tehtävä.

Joku lukijamme on kysynyt minulta, miksi se tehtiin.

Se tehtiin siksi, että valppaan tiedotusvälineen, tässä tapauksessa Juvan Lehden, tulee seurata, mitä ympärillämme tapahtuu ja reagoida niihin.

Ellemme niin tekisi, emme hoitaisi tehtäväämme. Jos olisimme tunnoton sille, mitä ympärillämme tapahtuu, voisimme koko Juvan Lehden väki mennä muihin hommiin.

Toimittajalla tulee olla paloa työhönsä ja paloa elämään. Toimittajan tulee myös kyetä puretumaan aiheisiin, jotka synnyttävät monenlaisia tunteita.

Se, että ex-kansanedustajaehdokas ja vaaleilla valittu kunnanvaltuutettu Aila Asikainen pahoitti mielensä ja osoitti sen Juvan kirkossa, oli syy nostaa asia julkisuuteen.

Asikainen on yhteiskunnallinen vaikuttaja. Niin raadollista kuin se onkin, yhteiskunnallisen vaikuttajan on kovin vaikea esiintyä ja kirjoittaa välillä yksityishenkilönä ja välillä julkisena henkilönä.

Hän nosti tunnereaktionsa julkisuuteen Facebookissa, joka on perimmältään julkinen kanava, jossa keskustellaan omilla naamoilla, eikä ammuta puskasta kuten usein nettikeskusteluissa.

Niitäkin on luettavissa niin Juvan Lehden kuin muidenkin medioiden verkkosivuilta.

Asikaisen esiintulo on siinä mielessä hyvä, että se käynnisti keskustelun,

millä tavalla kirkossa tulee käyttäytyä. Mitä voi sanoa, ja mitä kannattaa jättää sanomatta? Tämän ”keissin” lopputulemana saatiin arvokasta ajattelemisen aihetta.

Yritimme myös tavoittaa Jarkko Aholaa kommentoimaan asiaa. Hän ei vastannut puheluihin.

Kiitos Ari Rautiolle arvosta Jarkko Aholan jutun paikasta Juvan Lehdessä. Kaikki palaute on tervetullutta, ja otamme kaiken palautteen avoimin mielin vastaan.

Se on muuten aivan totta, että lehteä tehdään yhdessä lukijoidensa kanssa. Se ei ole korulause.

Sananen viime vuoden lopulla uudistuneen Juvan Lehden rakenteesta.

Pääuutisaukeamamme ovat sivut 2-3. Sinne sijoittuu pääkirjoitus ja sellaiset uutiset, jotka ovat meidän mielestämme sillä viikolla merkittäviä.

Toimitajalle tulee olla paloa työhönsä ja paloa elämään.

Viime viikolla kirjoitettiin teiden kunnosta ja teiden korjausmäärärahoista. Rappeutuvat tiet ja riittämättömät tiemäärärahat ovat yhteiskunnallisesti merkittäviä asioita.

Eräällä viikolla pääuutisaukeaman täytti saalattitehdas Salico. Sillä viikolla myös pääkirjoitus käsitteli aihetta.

Salico oli myös viime viikon lehdessä tärkeällä uutispaikalla sivulla 6. Heti lehden alkupäässä puolen sivun juttuna.

Juvan Lehden, kuten monen muunkin lehden, etu- ja takakannet on ensisijaisesti tarkoitus myydä mainoskäyttöön. Juvan Lehden toimituksellisessa arvioinnissa ne eivät ole lehden pääuutispaikkoja.

Näin me täällä toimituksessa ajattelemme työprosesseja. On erinomaista, että saamme kentältä palautetta.

Kirjoittaja on Juvan Lehden vastaava päätoimittaja.

Kirosana kirkossa

Hartaus

Markku Karila

Oli paastonajan sunnuntai – kauan sitten. Olin poikieni kanssa jumalanpalveluksessa. Päivän teksti oli tuttu kertomus kiusaajasta.

Pyhäkoulun opettaja Eija Kervinen luki tekstin. Tulimme kotiin ja asetuimme kirkkokahville. Pieni poika totesi yllättäen: ”Pyhäkoulutäti sanoi kirkossa tuhman sanan. Se alkoi s-kirjaimella. Saanko sanoa?”

Hän jatkoi puhettaan ja totesi, että täti sanoi toisenkin tuhman sanan. Se alkoi p-kirjaimella. ”Saanko sanoa”, hän jälleen kysyi.

Pojan ilme kertoi, että nyt olisi hyvä tilaisuus sanoa nuo sanat, kun kerran kirkossakin ne kuultiin.

Nyt oli aivan kuin itseltään hyvä tilaisuus kertoa, että noilla sanoilla havainnollistetaan maailmassa piilevää pahuutta. Sanat ovat kuin vertauskuvia vääristä houkutuksista.

Valistin, että tämä kertomus täytyy pitää mielessä silloin, kun meitä houkutteellaan tekemään väärin. Silloin ovat pahan voimat liikkeellä.

Pidä varasi kuin Jeesus. Älä kumarra. Voita kiusaukset pitämällä mielessäsi Jumalan sana. Pyhäkoulun opettajan sanoilla oli sanoma, ja ne lausuttiin oikeaan aikaan ja jopa oikeassa paikassa.

Keskustelu jatkui. Poika oli kuunnellut tarkkaan jumalanpalveluksen. Hän sanoi, että kirkossa laulettiin tuhma sana, joka alkoi h-kirjaimella. ”Saanko sanoa”, hän taas kysyi.

Olimme laulaneet virren 173. Virren viimeisessä säkeistössä laulettiin h-kirjaimella alkavan isännän joukoista. Se oli sama sana, josta meillä nyt keskustellaan.

Jälleen oli tilaisuus kertoa maailmassa taistelevista joukoista, hyvästä ja pahasta sekä vastuusta teoistamme. Sana laulettiin oikeaan aikaan ja oikeassa paikassa.

Edellä mainitut elämän kuvat kertovat siitä, kuinka herkkä lapsen korva on noille pahoille sanoille. Meidän sielumme on viritetty niitä vastaanottamaan. Toisinaan noita sanoja lausutaan väärään aikaan ja väärässä paikassa.

Ilmeisesti kirkkokonsertissa oli käynyt näin: voimakas sana väärässä paikassa ja väärässä yhteydessä.

Esiintyvillä taiteilijoilla on vielä oppimista pyhyiden tajusta. Lainaisin yhden esimieheni toteamusta, että kirkko on avoin kaikille, mutta ei kaikelle.

Täysi kirkko konsertissa on tietysti hyvä asia, ja parhaimmillaan se olisi-kin siemen rakastamaan jumalanpalvelusta samalla innolla ja antaumuksella. Uskotaan! Toivotaan!

Olin samaan aikaan toisessa konsertissa Puumalan kirkossa. Siellä laulettiin hengelliseksi koettua musiikkia ja vieläpä kaikki suomeksi.

Lopuksi tuossa konsertissa laulettiin siunauksesta. Sitä odotan kirkkokonsertilta pyhässä paikassa.

Ei olisi pahitteeksi, vaikka viritettäisiin konsertin päätteeksi voimallinen kiitosvirsi esiintyjän johdatuksella. Tällä tavoin tekisimme kunniata Hänelle, joka lahjat antaa.

Kirjoittaja on eläkerovasti ja Juvan kirkkovaltuuston varapuheenjohtaja.